

Θ'. "Οτι ούκ ἄκαρπος τῆς δικαιοσύνης ὁ πόνος, καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ μὴ φαίνηται· καὶ περὶ ἀναστάσεως, ἀπὸ φυσικῶν συλλογισμῶν.

716.

Γ'. "Οτι ἀναθεν ὁ Θεὸς ούκ Ιουδαίων μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπάντων ἀνθρώπων κηδόμενος διετέλεσε· καὶ περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐναυθωραπήσεως.

740.

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ,

ἥτοι Εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ Ελληνικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις.

Λόγοι ΙΒ'. 775—1152.

Ἡ προθεωρία. Πολλάκις μοι τῶν τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας ἔξηπτημένων συντετυχηκότες τινὲς τὴν τε πίστιν ἐκωμφδησαν τὴν ἡμετέραν, οὐδὲν ἄλλο λέγοντες ἡμᾶς τοῖς τὰ θεῖα παρ' ἡμῶν παιδευομένοις ἢ τὸ πιστεύειν παρεγγυᾶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων κατηγόρουν ἀπαιδευσίας, βαρβάρους ἀποκαλοῦντες, τὸ γλαφυρὸν τῆς εὐεπειάς οὐκ ἔχοντας· καὶ τὸ γεραίρειν δὲ τοὺς μάρτυρας καταγέλαστὸν ἔφασκον, καὶ λίαν ἀνόητον τὸ πειρᾶσθαι τοὺς ζῶντας παρὰ τῶν τεθνεώτων ὠφέλειαν πορίζεσθαι. Προσετίθεσαν δὲ καὶ ἔτερα ἀττα παραπλήσια τούτοις, ἀ διδάξει τὸ σύγγραμμα. Ἔγὼ δὲ πρὸς μὲν ἔκεινους, ἀπερ ἔχρην διεζῆλθον, τὰ κατηγορήματα διαλύων· ἀνόσιον δὲ φήθην καὶ δυσσεβεῖς παριδεῖν τοὺς ἀπλοῖς ἥθεσι κεχρημένους ὅπ' ἔκεινων ἀπατωμένους, καὶ μὴ συγγράψαι καὶ διελέγξαι τῶν κατηγορημάτων τὸ μάταιον. Καὶ διεῖλον μὲν εἰς δύο καὶ δέκα διαλέξεις τὴν πραγματείαν, τὸν ἀνειμένον δὲ χαρακτῆρα τοῖς λόγοις ἐντέθεικα· τῇ διδασκαλίᾳ γάρ εἴναι τοῦτον ὑπείληρον πόσφορον, ἀλλως τε καὶ ταῖς Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων χρώμενον μαρτυρίαις, ἔδει καὶ τοὺς ἴδιους λόγους μὴ παντάπασιν ἀπάδοντας συναρμόσαι, ἀλλ ἔχοντάς τινα πρὸς ἔκεινας ἐμφέρειαν.

784.

Α'. Λόγος. Περὶ πίστεως. — Καὶ ἡ μὲν ΠΡΩΤΗ διάλεξις τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἀπαιδευσίας ἀπολογίαν ποιεῖται, ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν φιλοσόφων τὰς ἀποδείξεις προσφέρουσα.

789.

Β'. Λόγος. Περὶ ἀρχῆς. — Ἡ δὲ ΔΕΥΤΕΡΑ διάλεξις τῶν παρ' Ἑλλησιν ὀνομαστοτάτων σοφῶν, καὶ τῶν μετ' ἔκεινους φιλοσόφων ἐπικληθέντων, τὰς περὶ τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς ἀπαριθμεῖται διξας· καὶ Μωϋσέως τοῦ πάντων ἔκεινων πρεσβυτάτου τὴν ἀληθινὴν θεολογίαν ἐκ παραλλήλου τεθεῖσα, τὴν μὲν ἔκεινων διελέγχει φευδολογίαν, τῆς δὲ τούτου διδασκαλίας ἀστράπτουσαν δείκνυσι τὴν ἀλήθειαν.

825.

Γ'. Λόγος. Περὶ ἀγγέλων καὶ τῶν καλουμένων Θεῶν, καὶ περὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων. — Ἡ δὲ ΤΡΙΤΗ διδάσκει τίνα μὲν περὶ τῶν παρ' Ἑλλησιν καλουμένων Θεῶν παρ' ἔκεινοις μεμυθολόγηται, τίνα δὲ περὶ τῶν ἀσωμάτων κτιστῶν δὲ φύσεων ἡμᾶς ἡ θεῖα διδάσκει· Γραφή· ὡστε πάλιν τῇ παρεξετάσει καὶ τῶν παρ' ἡμῶν θρησκευομένων διειχθῆναι τὸ ἀξιέπαινον, καὶ τῶν μυστηρίων ἔκεινων μύθων τὸ δυσειδὲς καὶ δυσῶδες διελεγχθῆναι.

861.

Δ'. Λόγος. Περὶ ὅλης καὶ κόσμου. — Ἡ δὲ ΤΕΤΑΡΤΗ περὶ τῆς ὅλης καὶ τοῦ κόσμου τὴν ὑπόθεσιν ἔχει· καὶ δείκνυσι τὴν ἡμετέραν κοσμογόνειαν, πολλῷ τῆς Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων πρεπωδεστέραν.

861.

Ε'. Λόγος. Περὶ φύσεως ἀνθρώπου. — Περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως ἡ ΠΕΜΠΤΗ δέδεκται τὸν ἀγῶνα, καὶ τὰς Ἑλληνικὰς διξας· καὶ τὰς Χριστιανικὰς ἐπιδεικνῦσα, καὶ οἶον φωτὸς καὶ σκότους διδάσκουσα τὸ διάφορον.

924.

Τ'. Λόγος. Περὶ τῆς θείας προνοίας. — Τὴν ΕΚΤΗΝ δὲ τάξιν ὁ περὶ τῆς προνοίας ἔλαχε λόγος. "Ἐδει γάρ τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τοῖς ὑπὸ Θεοῦ γεγενημένοις τοῦτον ἀκολουθῆσαι τὸν λόγον, διελέγχοντα Διαγόρου μὲν τὸ ἀθεον, Ἐπικούρου δὲ τὸ βλάσφημον, τῆς Ἀριστοτέλους δὲ προνοίας τὸ συμφοιδόγονον, ἐπαινοῦντα δὲ Πλάτωνος καὶ Πλωτίνου καὶ τῶν ἄλλων, δοι τούτων εἰσὶν ὄμοιγνώμονες, τὰ περὶ τῆς προνοίας διδάγματα· καὶ φυσικοῖς δὲ λογισμοῖς ἐπιδείκνυσι ταύτην ἐν τῇ κτίσει θεωρουμένην, καὶ ἐν ἐκάστῳ τῶν θεόθεν γιγνομένων προφαινομένην.

956.

Ζ'. Λόγος. Περὶ θυσιῶν. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν θυσιῶν ἔδει δεῖξαι τὸ περιττὸν, ἡ

